

Tiếng cười

Tác Giả: H&i trình s&u t&m và minh h&a.
Thứ Năm, 17 Tháng 5 Năm 2012 14:03

Ngày còn bé, tôi rất hay bị mẹ nói là "vô duyên" mỗi khi cười nói nhăn nhó không có ý tứ gì cả.

Có người rất ngại người khác thì mẹ yêu: "Con gái mà cha nói đã cười, vô duyên!". Sau đó thì tôi biết người nói câu ấy đã lấy ý tứ câu:

"Vô duyên cha nói đã cười"

☐ Có duyên gì chín, mẹ nói lại cha tha a".

Biết được câu này tôi thích chí lắm, vì nếu vô duyên cha nói đã cười là mẹ tôi chê thì có duyên gì chín, mẹ nói lại cha càng không phải khen. Vậy phải thế nào mới đúng là "có duyên"? Tôi bắt đầu ý xem đứa bạn gái kia làm thế nào mà được nhiều người khen là có ý tứ, là "Con bé nhà mẹ có duyên quá!". Tôi thấy ngoài chuyện cha gì phép, nó còn rất có ý tứ mỗi khi đi đứng, ăn uống, nói năng, được biết là khi cười bao giờ nó cũng chỉ cười mỉm và thoải mái tay che miệng. Thế nh thế cũng có lẽ nó cười to nó lên nh ra và lập tức ngừng ngay miệng.

Thế là tôi bắt đầu, cười mỉm là có duyên gì! Tuy bắt đầu vậy nhưng học theo không phải dễ. Vì cười mỉm nhìn người tám năm, tám ba lại với nhau là lẽ chúng tôi lại phá ra cười như pháo. Cười đến tít tiếng cười, ôm bụng mà cười, bò ra đất mà cười, cười đến giã a nấc cười. (Ôi bây giờ nghĩ lại tôi vẫn còn thèm). Tôi cũng hiểu ra rằng cái duyên cha đứa bạn tôi không phải tự nhiên mà có, nó được mẹ chăm chút uốn nắn từng ngày. Còn cha tôi thì chỉ cười khi thấy đứa nhng chuyện.

Nhưng có lẽ cười có duyên hay vô duyên bây giờ không quan trọng. Chỉ cần cười được là tốt

r&#i. "N&# c&# i b&# ng m&# i thang thu&# c" m&# i. T&#i c&#n nh&# m&# t truy&# n ng&# n c&# a Nam Cao c&# t&#n l&# N&# c&# i.

Truy&# n k&# v&# m&# t c&# u b&# m&# c&#i t&#n l&# Ho&# t, l&#c n&#o ng&# i ta c&#ng th&# y c&# u c&# i t&# i, kh&#ng bao gi&# than van o&#n tr&#ch. Khi &# nh&# nh&# m&# t ng&# i b&# con (th&# t ra l&# đ&# ch&#n tr&#u) c&# u b&# đ&# i x&# kh&#ng đ&# c t&# t l&# m.

S&#ng s&# m m&#a đ&#ng đ&# ra đ&# ng m&#a ch&# c&# m&# t c&#i áo phong phanh, m&#i t&#m t&#i r&#t run c&# m c&# p. V&# y m&#a v&# a đ&# n đ&# u làng g&# p anh trai v&# th&#m, c&# u v&# n c&# i đ&#a vui v&#, c&#n tr&#u ch&# c c&# b&# bán x&#i, c&# t đ&# cho anh th&# y l&# em kh&#ng r&#t, em kh&#ng đ&#i, em kh&#ng sao c&#, anh đ&# ng lo. Đ&# n h&# i ph&# i đ&# bán l&# c rang t&# ki&# m s&# ng c&#ng v&# n th&# ng c&# i vui v&# v&# i m&# i ng&# i. Khi ng&# i anh qua c&# n kh&# kh&#n, tìm đ&# c em th&# y em đ&# t&# lo cho mình đ&# c r&# i v&# n đ&#a ngh&# ch nh&# tr&# c. Ng&# i anh r&# ng r&# ng ngh&#: "N&# u cha ta &# đ&# i su&# i v&#ng th&# y em ta bi&# t c&# i nh&# th&# này, ch&# c cha h&#i lòng l&# m".

T&# t nh&#i ti&# ng c&# i c&# a c&# u b&# Ho&# t kh&#ng gi&# ng ti&# ng c&# i c&# a k&#p T&# B&# n trong truy&# n c&#ng t&#n c&# a Nguy&# n Công Hoan, v&# n l&# bi&# k&# ch c&# a ng&# i ngh&# sĩ. K&#p T&# B&# n khi b&# c ra s&#n kh&# u làm tr&# cho kh&#n gi&# c&# i đ&# mua vui (đ&# ki&# m s&# ng) m&#a trong lòng r&# i b&# i. Ch&# c&# n b&# c v&#o sau cánh gà l&# k&#p T&# B&# n đ&# ph&# i đ&# i đ&# n v&# i cu&# c đ&# i th&# t nghi&# t ng&# đ&#ng ch&# .

Đ&# l&# chuy&# n trong sách v&#. C&#n b&#y gi&#, m&# i khi ch&#ng ta đ&# n m&# t c&# a ti&# m n&#o đ&#, ch&#ng ta th&# ng đ&# c t&# i c&# i ch&#o đ&#n ân c&# n th&# m thi&# t. Ta c&# m th&# y ta đ&# c quý tr&# ng l&# m. Nh&# ng khi hàng đ&# mua xong, ti&# n đ&# tr&# h&# t, ta b&# c ra kh&# i c&# a r&# i n&# u ph&#t hi&# n ra đ&# u gi&# đ&#o và quay tr&# l&# i th&#i s&# ch&# ng c&#n th&# y đ&#u n&# c&# i khi n&#y n&# a.

M&# t l&# n t&#i đ&# c đ&# n m&# t khách s&# n l&# n trong ngày khai tr&# ng. Khách đ&#ng n&# m n&# p su&# t ngày, nh&#n vi&#n ph&# c v&# r&# t v&# t v&#. V&# y m&#a hai cô gái m&# c áo dài, trang đ&# m đ&# p v&# n lu&#n t&# i c&# i.

T&#i bu&# t mi&# ng h&# i m&# t c&#u v&# du&#y&#n: "Làm &# đ&#y ch&# c l&#c n&#o c&#ng ph&# i c&# i?", kh&#ng ng&# các cô gái th&# t th&# thú nh&# n ngay: "Đ&#, ph&# i v&# y th&#i. T&#i em dù c&# m&# t mu&# n ch&# t c&#ng c&# ph&# i nhe r&#ng ra m&# c&# i!".

C&# u b&# Ho&# t c&# a Nam Cao đ&# bán l&# c rang c&#ng lu&#n c&# i v&# i m&# i ng&# i, nh&# ng kh&#ng ph&# i c&# i đ&# bán hàng, m&#a l&# c&# i th&# t. C&# u c&# i v&# i cu&# c đ&# i, c&# i v&# i m&# i ng&# i, c&# i v&# i chính mình khi ch&# c&# m&# t mình. C&# i trong lúc r&#t, trong lúc đ&#i, trong lúc b&# v&#. C&# i đ&# v&# t l&#n hoàn c&# nh.

N&#m quan đ&# i l&# y mi&# ng c&# i
M&# i quan ch&# ng t&# c, t&# c ng&# i c&# du&#y&#n.
T&# c ng&# i c&# du&#y&#n, kh&#ng ph&# i t&# c ng&# i c&#... xe.

Đ&# l&# ca dao x&# a nói v&# y.
Hay c&# i hay kh&#ng hay c&# i l&# do b&# n t&#nh c&# a m&# i ng&# i, tuy v&# y "Kh&#ng ph&# i t&# t c&# nh&# ng ai c&# i v&# i anh đ&# u l&# b&# n". T&#i đ&# t&# ng ghi c&#u nói này v&#o s&# tay. Song t&#i c&# ngh&# n&# u h&# ng ngày, b&# t c&# l&#c n&#o t&# trong nhà b&# c ra đ&# ng ho&# c t&# ngoài đ&# ng b&# c v&#o nhà ta đ&# u c&# th&# c&# i đ&# c v&# c&#ng đ&# u đ&# c đ&#p l&# i b&# ng nh&# ng n&# c&# i &# m&# áp th&#n thi&# n, th&#i c&# ph&# i &#n gi&# ta c&#ng th&# y ngon hay kh&#ng?

Tiếng cười

Tên: Nguyễn Thị Ngọc Anh
Thị trấn, 17 Tháng 5 Năm 2012 14:03
